

V tyto dny, kdy jsem se dozvěděla o tom, že budu psát úvodník do Luhačovických novin, si žáci přinesli ze škol vysvědčení a začalo jedno z nej příjemnějších období pro nás pro všechny – letní prázdniny.

Školní, studijní i pracovní nasazení střídá odpočinek, relaxace a možnost srovnat si v hlavě myšlenky, pozastavit se nad plány a vizemi. A že se nám jich v hlavách někdy urodí...

Vybrat si ale vizi, která něco přinese nám, případně lidem kolem nás, nebývá tak jednoduché a i tesař se někdy utne. Uskutečnit naše plány a sny se nám může, ale nemusí podařit. Je k tomu potřeba chtít a být

trpělivý. My pedagogové víme, že to pozitivní, co do výchovy a vzdělávání dětí a žáků vložíme, časem zúročíme. Myslím, že v životě to platí také. Proto Vám, milí spoluobčané, přeji spoustu pozitivních myšlenek, chvil i lidí. Zachovejte si trpělivost i chladnou hlavu v náročných situacích, aby se Vám Vaše plány a sny podařilo realizovat. Nejednejte zbrkle a bezhlavě. Prázdniny si užijte. Načerpanou energií neplývejte a využijte ji pro sebe, pro své partnery, děti a rodiny. Dostaňte se do rovnováhy, abyste mohli uskutečňovat plány, cíle a vize a byli spokojeni sami se sebou. Pro své děti byli vzorem a pro lidi kolem

Vás příjemným kolegou, přítelem, sousedem i spoluobčanem.

Podpořte svoje děti, aby v září, kdy začne nový školní rok, byly plné zážitků, o které se budou moci podělit se svými spolužáky i vyučujícími a připraveny krůček po krůčku úspěšně zvládat všechny úkoly, které jim školní rok přinese. Nezapomenejte také na volnočasové aktivity pro děti i pro sebe, při kterých se můžete realizovat, poznat nové kamarády a přátele i kompenzovat případné neúspěchy ve škole, v práci i v životě. Dělejte radost sobě i druhým.

Eva Tomalová

www.luhacovice.cz

**Podívejte se
na náš web**

Luhačovická pouť

Luhačovická pouť, kterou si lidé v lázeňském městě připomenuli 18. výročí vysvěcení místního kostela svatě Rodiny, se konala 12. července. Už ráno projížděl městem historický hasičský vůz, který vezl dechovou hudbou Zálesanka.

str. 2

Festival Janáček a Luhačovice potěšil milovníky vážné hudby

Již čtyřicetý ročník festivalu Janáček a Luhačovice se uskutečnil v lázeňském městě od 13. do 17. července.

str. 2

O prázdninách školáky vystřídal malíři

Základní škola Luhačovice o prázdninách sice osiřela, ale ne docela. V prostorách školy bylo místo hláhlení dětí možné zaslechnout, jak malíři pochodují na štafích při malování.

str. 5

Dny slovenské kultury v Luhačovicích

Již potřetí budou patřit první zářijové dny v Luhačovicích Dnům slovenské kultury, které připomenou tradici setkávání Čechů a Slováků v našich lázních. Záštitu poskytl paní Livia Klausová, velvyslankyně ČR na Slovensku, a Peter Weiss, velvyslanec SR v České republice.

str. 9

UDÁLOSTI VE MĚSTĚ

Festival Janáček a Luhačovice potěšil milovníky vážné hudby

Již čtyřicetý ročník festivalu Janáček a Luhačovice se uskutečnil v lázeňském městě od 13. do 17. července. Milovníkům vážné hudby nabídl například koncert zlínské Filharmonie Bohuslava Martinů spolu se skvělou violoncellistkou Michaelou Fukačovou,

vystoupení operní pěvkyně Simony Houda Šaturové a představil se mimo jiné i známý houslový virtuos Pavel Šporcl. Nechybělo ale ani vystoupení varhaníka Jaroslava Tůmy s uskupením Musica Florea nebo koncert smyčcového Vihanova kvarteta. Mezi doprovodnými

akcemi pak byla například výstava Slovník mistře, představující nejrozličnější gratulace, které zasílali přátelé a obdivovatelé Leoši Janáčkovi k jeho kulatým narozeninám.

„O festival byl díky atraktivnímu programu opět velký zájem a potěšilo nás také, že mezi jeho

návštěvníky roste počet abonentů. Vracejí se k nám tedy stálí, věrní hosté,“ poznamenala kulturní manažerka společnosti Lázně Luhačovice Milena Hrbáčová, která měla organizaci akce na starost.

Nikola Synek

Luhovaný Vincent se letos vydal do exteriérů

Multizánrový festival Luhovaný Vincent, který již po šesté rozšířil letní kulturní nabídku v Luhačovicích, byl tentokrát vidět více i ve venkovních prostorách. V programu festivalu tak byly nejen koncerty a vernisáže v tradičním centru akce v luhačovické sokolovně, ale také třeba projekce filmu na terase městské plovárny nebo dvě divadelní představení sehraná pod širým nebem.

„Venkovní akce se nám velice osvědčily a chceme v nich i napříště pokračovat. Největší návštěvu měla během festivalu právě jedna z nich, a sice představení Plovárna, sehrané v Říčních a slunečních lázních. Návštěvnost zde byla asi 150 diváků. Celkově se podařilo na festival přilákat přes 600 diváků, což je značný nárůst

oproti předchozím ročníkům,“ zhodnotila ředitelka festivalu Magdaléna Petráková.

Konkrétní termín, který se letos posunul z konce června na druhý červencový víkend, ani dramaturgie pro další ročník se zatím ještě neřeší, ale oproti předchozímu ročníku je už nyní prý jasné jedno: „Zatímco po loňském festivalu jsme si nebyli jisti, jestli chceme v jeho pořádání pokračovat, tentokrát jsme o tom přesvědčeni,“ poznamenala Petráková. Na pořádání se podílel intenzivně dvanáctičlenný tým, během samotné akce pak asi třicítka dobrovolníků. Pořadatelem festivalu Luhovaný Vincent je stejnojmenné občanské sdružení.

Nikola Synek

Na Luhačovické pouti nechyběla dechovka, kolotoče ani biskup z Polska

Luhačovická pouť, kterou si lidé v lázeňském městě připomenuli 18. výročí vysvěcení místního kostela svaté Rodiny, se konala 12. července. Už ráno projížděl městem historický hasičský vůz, který vzl dechovou hudbou Zálesanka. Mužika a občas i siréna auta upozorňovaly, že město pro tento den patří pouti. Návštěvníci se během ní mohli těšit třeba na jarmark před radnicí a děti si užily kolotočů a dalších pouťových atrakcí jak nedaleko kostela, tak v blízkosti kruhového objezdu u Penny Marketu. Nedaleko něj byla městem zřízena také dočasná záchytná parkoviště, která tak

ulevila dopravní situaci v Luhačovicích. Do těch na akci zamířila řada lidí, a to samozřejmě nejen na jarmark či za atrakcemi, ale také přímo do kostela. Tam se konala také slavnostní dopolední mše, která byla jedinečná. Konala se totiž nejen za hudebního doprovodu dechovky Zálesanka, ale bohoslužby se vedle místního faráře Huberta Wojcika účastnil také biskup z polské Opole, tedy z oblasti odkud Wojcík pochází. Požehnání kostelu i jeho návštěvníkům tak mělo opravdu mimořádný sváteční charakter.

Nikola Synek

ZPRÁVY Z RADNICE

Zprávy z 13. schůze Rady města Luhačovic konané 1. 7. 2015

RML rozhodla:

- o výběru nejvhodnější nabídky na veřejnou zakázku malého rozsahu „Doplnění separace a svozu bioodpadů – Luhačovice“ takto: č. 1: ZÁLESÍ, a. s., Uherskobrodská 119, 763 26 Luhačovice, nabídková cena včetně DPH 942 590 Kč, č. 2: ELKO-PLAST CZ, s. r. o., Štefánikova 2664, 760 01 Zlín, nabídková cena včetně DPH 1 013 980 Kč, č. 3: ENERGREEN PROJEKT, s. r. o., Sladkovského 659/40, 779 00 Olomouc, nabídková cena včetně DPH 1 036 970 Kč, a pověřila starostku města Ing. Bc. Marii Semelovou podpisem kupní smlouvy s vybraným uchazečem ZÁLESÍ, a. s., Uherskobrodská 119, 763 26 Luhačovice, v souladu s nabídkou uchazeče;

- o výpovědi Smlouvy o poradenství a správě odběrných míst a odběrných zařízení při spotřebě elektrické energie a zemního plynu s Energií pod kontrolou, o. p. s., ze dne 14. 10. 2011.

RML schválila:

- uzavření Dodatku č. 1 ke Smlouvě o poskytnutí dotace na individuální projekt z Regionálního operačního programu regionu soudržnosti Střední Morava číslo ÚRR D 2014/0205/OKP mezi Regionální radou regionu soudržnosti Střední Morava a městem Luhačovice na projekt „Rekonstrukce ul. Dr. Veselého Luhačovice“ a pověřuje starostku města Ing. Bc. Marii Semelovou podpisem tohoto dodatku ke smlouvě;
- poskytnutí finančního příspěvku ve výši 27 000 Kč z dotace poskytnuté městu Luhačovice Ministerstvem

kultury z Programu regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón v roce 2015 na akci „Výměna okapových žlabů věžičky, nátěr a oprava oken a další související práce na vile Lékárna, č. p. 178“;

- uzavření veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu města Luhačovice v roce 2015 ve výši 32 500 Kč Jaroslavě Tomanové na akci „Výměna okapových žlabů věžičky, nátěr a oprava oken a další související práce na vile Lékárna, č. p. 178“;
- přijetí daru ve výši 15 000 Kč od pana J. Š. na vybudování opěrné zidky u hřiště v místní části Řetechov;
- uzavření nájemní smlouvy s panem R. Š. na užívání nebytových prostor v objektu č. p. 347 na pozemku st. pl. 776 k. ú. Luhačovice za účelem provozování veřejného WC na dobu určitou 10 let s opcí za cenu 3 000 Kč/měsíc (Jedná se o zrekonstruovaný objekt bývalé „Zálesanky“ vedle pošty).

RML jmenovala:

- dle § 102, odst. 2, písm. g zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), do funkce vedoucí odboru vnitřních věcí Bc. Lucii Suchánkovou s účinností od 1. 9. 2015.

RML delegovala:

- starostku města Ing. Bc. Marii Semelovou jako zástupce města Luhačovice na jednání nadnárodní řídicí skupiny pro přípravu zapsání evropských lázní na Seznam světového dědictví UNESCO v Bad Homburgu v termínu 21. 10. – 25. 10. 2015.

Zprávy z 6. zasedání Zastupitelstva města Luhačovice 2014–2018 konaného 1. 7. 2015

ZML schválilo:

- uzavření Smlouvy o poskytnutí účelové investiční dotace z rozpočtu města na investiční akci „Domov

pro seniory Luhačovice“ mezi městem Luhačovice a Zlínským krajem. Účelová investiční dotace je ve výši 3 mil. Kč.

Přehled o financích města nabízí „klikací rozpočet“

Graficky znázorněný vývoj příjmů a výdajů a také strukturu příjmů a výdajů města mohou najít lidé v „klikacím rozpočtu“. Lze se do něj od července snadno dostat i přes internetové stránky luhačovicke radnice na adrese www.mesto.luhacovice.cz.

„Pravidelně zasíláme státu informace o hospodaření, a to jak měsíční výkaz o rozpočtu, tak kvartálně rozvahy a další účetní výkazy. Na stránkách monitor.statnipokladna.cz je pak

s těchto informací zpracován přehled o hospodaření města. Vzhledem k tomu, že většina lidí o tom neví a přitom je třeba hospodaření města zajímat, rozhodli jsme se odkaz na klikací rozpočet uveřejnit i přímo na webu Luhačovic. Lidé se tak snadno dostanou na data o Luhačovicích, pokud je vývoj financí města zajímavý,“ poznamenala vedoucí finančního odboru městského úřadu Luhačovice Alena Ehrenbergerová.

Například z informací za první kvartál roku 2015 lze v „klikacím rozpočtu“ zjistit, že 40 % výdajů města šlo na služby pro obyvatelstvo a tato vynaložená částka byla více než devět a půl milionu korun. Najít lze ale třeba také data ohledně

příjmů města. Kupříkladu, že k 31. 3. bylo nedaňové příjmy města necelých 14 % všech příjmů a jejich výše činila necelého tři a půl milionu korun.

Nikola Synek

Řidiče už nebude trápit zvlněná silnice

Nebezpečný úsek silnice vedoucí z Luhačovic na výjezdu ulicí Hrazanská směrem k místní části Řetechov v půli července opravily Technické služby Luhačovice.

„Musel se opravit přibližně 70metrový úsek, kde byla deformace kraje vozovky. Poškozenou část bylo nejprve nutné odfrézovat a pak se položil místo ní nový povrch. Náklady na opravu ještě nemáme přesně vyčísleny, ale přibližně šlo o asi 120 000 Kč na materiál a dalších 20 000 Kč za nájem frézy,“ poznamenal ředitel TS Luhačovice Josef Pučálík.

Kvůli bezpečnosti dopravy bylo při rekonstrukci vozovky nejen vše vyznačeno dopravními značkami, ale při pohybu techniky provoz koordinovali také příslušníci Městské

policie Luhačovice. Na nebezpečnou zvlněnou vozovku upozornili pomocí systému hlášení závad na webu města sami občané.

Díky opravě se značně zvýší bezpečnost silnice. Jde sice o místní komunikaci, ale je hojně používaná při cestě do blízkých obcí či ve směru na Zlín. Protože inkriminovaný úsek už je z hlediska silniční dopravy mimo obec, předpisy zde umožňují jezdit rychlostí 90 km v hodině, takže zvlnění vozovky mohlo způsobit i vážnou nehodu. Po zjištění problému proto byla v úseku ještě před opravou pomocí mobilních dopravních značek dočasně snížena rychlost.

Nikola Synek

Aktuální informace o průběhu rekonstrukce ulice Dr. Veselého – k 17. 7. 2015

V měsíci červenci do 17. 7. 2015 probíhaly na ulici Dr. Veselého práce směřující k dokončení celé komplexní rekonstrukce území. Nejviditelnější bylo především dláždění komunikací novou žulovou dlažbou z desek a kostek, dále dokončování opěrných zdí včetně nově vzniklé kolonády, výsadby zeleně především ve svahu nad opěrnou zdí, dokončení veřejného osvětlení a osazení pitek. Také se připravovala realizace technologicky náročného prvku z česaného betonu na ploše před budovou pošty.

Dle aktuálního postupu prací mohli jednotliví provozovatelé restaurací a podobných provozů umísťovat na nově vydlážděné komunikaci své restaurační zahrádky s posezením, jejichž podoba musí splňovat pravidla pro jednotný

vizuální styl vydaná městem Luhačovice v dubnu 2015.

Připravuje se také instalace nového mobiliáře (lavičky, koše, květináče), osazení dopravního značení a znovu umístění vitrín a informačních map, které budou nově umístěny na opěrné zdi na začátku ul. Dr. Veselého.

Od 4. července 2015 je znovu otevřená veřejné WC v budově vedle pošty.

Nelze to slovy dostatečně vyjádřit, ale opravdu se omlouváme místním obyvatelům, návštěvníkům i provozovatelům služeb v ulici Dr. Veselého za probíhající komplikace spojené se stavbou.

Ing. Jiří Šustek, vedoucí odboru správy majetku

Projekt je spolufinancován z prostředků Evropské unie, Evropského fondu pro regionální rozvoj, v rámci Regionálního operačního programu Střední Morava (podoblast podpory 3.1.1 Integrovaný rozvoj cestovního ruchu).

Evropská unie
Evropský fond pro regionální rozvoj
Partner pro váš rozvoj

ROZHOVOR

Arnošt Goldflam nejen točil pořad o houbách, teorii houby vyznává, i když učí

S Arnoštem Goldflamem jsem se kvůli rozhovoru sešel v Městské knihovně Luhačovice hodinku před začátkem jeho besedy, která se tam konala. V knihovně jsme se neocitli náhodou, protože Goldflamův umělecký záběr je velice široký. Mnozí lidé ho znají především z filmů a televizních pořadů, on je však také vyhlášeným divadelním režisérem, autorem dramát a také spisovatelem a původně byl i výtvarně zaměřený.

Na jak dlouho jste v Luhačovicích, které pro Vás rozhodně nejsou neznámým městem?

Napřed jsme se domluvili tady s luhačovickou knihovnou na besedu, protože už jsem tu byl jednou i čist ve škole pro děti. Ozvali se ale také ze Slavičína, tak jsem to využil rodinně, vzal s sebou ženu, dcerku a udělali jsme si z toho takovou malou dovolenou. Jsme tu na čtyři dny, od pondělka, ve čtvrtek jedem zase vlakem nazpátek do Prahy.

Jak tu v lázeňském městě volno mezi besedami trávíte?

Dopřáli jsme si nějakou masáž, poplavali si v bazénu, poněvadž bylo spíš škaredě, rádně se prošli po krásných Jurkovičových památkách. Líbí se mi to tu moc, ta Jurkovičova zdobná secese s lidovým vlivem, to je jedinečné. Jen mě mrzí, že některé stavby jsou zanedbané, třeba ty vodoléčebné lázně – krásná stavba!

To víte, péče o památky je problematická. Ale na tuto stavbu je už studie rekonstrukce.

No, ale aby se to mezitím nerozpadlo, víte... Pak ještě jsme se procházeli a viděli takovou kuriozní vilu s trojnástavbovou věžičkou. Kanc-nýrka se to jmenovalo. Tam se to taky rozpadá. Ono je u těch staveb nebezpečí z prodlení, bohužel – a škody jsou nevratné! Jinak je tu ale moc krásné, i to okolí a přehrada.

A co prameny?

Ty jsme koštovali skoro všechny, Štastného pramen, Ottovku a Vincentku samozřejmě. Tu často i cucám v tabletkách, protože jak někdy na divadle člověk chraptí, je to potřeba. Jsem s tím spřízněn...

Prováděl jste i televizní pořadem Na houby. Vyzval jste na ně teď tady u Luhačovic?

Teď toho ještě tak moc neroste... V tom pořadu jsme hráli s Josefem Poláškem, který je tady z kraje, on tam hrál jako mchod syna. Sám jsem, jako dítě, s tatou chodil odmla po houbách.

A co máte z hub nejraději?

Třeba smažené bedly nebo i vác-lavky. Taky smaženici, omáčku, maso na hříbkách. Houby v octě

moc nemusím. Při tom pořadu jsem ochutnal i druhy, které jsem do té doby nevěděl, že mohou být tak dobré. Smrže, růžovky udělané jako ovar a další chuťovky, to bylo výborné.

Předloni jste v Luhačovicích měl besedu ve škole. Byl jste tu ale už i předtím, ne?

Už se tu hrála i dvě představení, která jsem napsal a režíroval. Jedno už nevím, co bylo, druhé před pár

lety hra Dámská šatna, kterou jsme tu dávali s Klicperovým divadlem.

Váš umělecký záběr je velice široký. Jste dramatik, režisér, herec, učíte, píšete... Ale Vy jste se původně věnoval i výtvarnému umění, že?

To už je ale pryč. Když jsem pak začal psát hry, kterých mám na kontě už asi 80, tak se to s výtvarným uměním vyměnilo a nabylo vrchu. Má vlastní profese je ale divadelní režie. Ale jak jsem se pohyboval pořád v divadle, zjistili ostatní, že mám v sobě komediantské sklony, tak mě občas vzali jako herce. Začal jsem hrávat, napřed miň, pak to přibývalo, film, televize. Mezitím jsem po převratu i začal učit, stal se pedagogem na JAMU.

Výtvarno Vás dnes už netáhne? Vzal jste si ale za manželku výtvarnici a věnovala se tomu i starší dcera z prvního manželství, ne?

Ta ne, jen manželka, dcera s tím trochu začala, ale už se tomu nevěnuje... Žena Petra mi ilustruje dětské knížky. Knížky, které jsem napsal pro dospělé, zas některé ilustroval Antonín Sládek, vynikající malíř a ilustrátor. Když zemřel, chystal jsem další knížku a říkali mi: „Kdo ti to bude ilustrovat? Ty ses tomu věnoval, tak nezkusíš to sám?“ Já to zkusil, ale už to nemám v ruce. To bych musel intenzivně půl roku dělat, abych zase získal vlastní původní styl a ten švih do ruky...

To jste na sebe dost přísný...

Tak to je. To máte i s tím psaním. Když člověk píše, taky to nejde hned. Musíte se zrozespat. To je jako se sportovci, když má podat výkon, musí trénovat! A to nenatrénuje za den.

Co máte z výtvarného umění nejraději?

No, tak... Já když jsem maloval, někdo se mě ptal: „Co to tak malujete?“ A já říkal: „Toporný fantaskní realismus!“ Dělal jsem figurální věci.

Odpočínáte si od divadla psaním knih?

Určitě! Je to svého druhu i odpověď, ale taky námaha, takového jiného typu. Tím, že je člověk přítom sám. Já byl od dětství takový snilek. Při psaní člověk může víc snít. V divadle spolupracujete s herci, osvětlovačem, výtvarníkem, je to víc závislé na tom kolektivu. Psaní je jenom na vás.

Když učíte, co radíte začínajícím umělcům? Jak dělat umění?

Podívejte se, především musí mít člověk talent. Když není talent, je všechno marný. Já jsem si za ta léta vytvořil takzvanou pedagogickou teorii houby. Přes 40 let se věnuji divadlu, něco se občas podaří, něco ne, a z toho všeho jsem nasál zkušenosti, jako houba nasaje vlhkost. Jsem tou praxí nasáklý, a když se chce ode mě někdo něco dozvědět, musí to ze mě vymáčet.

Takže studenti musí mít aktivní přístup?

Ano, kdo čeká, že přijde vše samo, nedočká se.

Vy jste i profesor, což možná každý neví. Dnes se hodně mluví o jmenování profesorů, se kterým dělal prezident drahoty. Co na to říkáte?

Myslím, že by pan prezident nemusel dělat obstrukce. Může jmenování považovat za pěkné gesto a víc se do toho neplest. Ten, koho školy a odborné komise ke jmenování navrhly, musel projít tu dráhu přes odborného asistenta, docenturu. Má vždy hodně práce za sebou. Ta profesura není žádná trafiká.

Jako režisér jste teď dělal na divadle Kafkovu Proměnu a také představení o ženě bojující s rakovinou Happy End od izraelské autorky Anat Gov.

Autorka nedlouho po tom, co to napsala, zemřela. Ale tuto zvláštní, netypickou hru napsala s velkým nadhledem a humorem. Herečky to rády hrají, ač se zpočátku bály do toho jít, a i u lidí to má krásný ohlas. Hrajeme v Rokoku a chodí i diváci, kteří boj s nemocí sami prožili. I maminka jedné herečky na tom byla víckrát a říká, že jí hra pomohla se s tím nějak vyrovnat.

Hra měla premiéru koncem března, ale už začátkem června jste v Ypsilonce představil Proměnu podle France Kafky...

Ono to tak vyšlo, já si jinak dávám větší pauzy. Proměnu už jsem dělal dřív v Divadle Komedie a v Polsku, ale nějak se mi to nedařilo. Tehdy jsem se držel striktně Kafky, bylo to takový hodně smutný a něco tomu chybělo. Já se normálně ke stejnému tématu nevracím, ale tentokrát jsem

Částečně jsem to pak vzdal. Ten důvod byl, že mé přání něco namalovat mělo větší oči, než jsem byl schopen realizovat. U psaní je to jiné, člověk použije jiné slovo, opíše to více slovy, zdálo se mi, že tam se lépe zvládnou vyjádřit.

Jak se dají ty různé oblasti umění, kterým jste se věnoval, srovnat?

Tím, že se pohybuji v divadle a dlouho jsem psal hlavně divadelní hry, dramatické texty, jsem si zároveň vždy představoval, jak to někdo bude říkat, co u toho bude dělat. Tak jsem měl hodně režijních poznámek, část jsem sám režíroval. Když jsem se věnoval výtvarnému umění, říkal jsem si: „Napsat já bych nic nedokázal!“ Výtvarně se totiž vyjadřujete obrazem. Pak jsem vychodil režii na JAMU a zas je to určitý obraz, pohyblivý. No a pak jsem si říkal, když ten obraz odbourám, jak bych to vyjádřil jen slovem. Začal jsem tedy psát povídky pro dospělé, a jak jsem se podruhé oženil a měl už po padesátce malé děti, říkal jsem si, že jim něco musím zanechat. Tak jsem napsal pro kluka pohádky Tatínek není k zahození.

A dostal jste hned ocenění Mag-nesia Litera...

To mě nějak popíchlo, takže když se narodila dceruška, napsal jsem další. Tak jsem se po padesátce stal autorem pro děti. Na začátku bych to ale netušil, ani by mě to nenapadlo!

ROZHOVOR, ŠKOLY

to udělal a zrovna dnes vyšla na to velmi pěkná kritika. I byl dobrý ohlas u lidí. Takže snad napotřetí...

Vy jste to pojal trochu osobitě, že?

Kafka nechal hlavního hrdinu měnit postupně v brouka. Já to vzal naopak a mění se z brouka v člověka. Myslím, že se podařilo tam najít určitý nadhled i humor a téma se přitom neztratilo. Kontrastem mezi směšností rodiny a tragikou osudu hlavního hrdiny Řehoře Samsy nastalo správné napětí.

U hry o rakovině jste mluvil o „vyrovnaní se“. Vy jste z židovské rodiny a rodiče dokázali přežít řadu strašných věcí, co se děly za války. Váš otec a matka by se ale bez těch hrůz ani nepotkali, že? Napsal jste třeba i hru U Hitlerů v kuchyni, která ironizuje nejhorší postavy dějin 20. století. To je asi Váš způsob vyrovnání s onou dobou?

Já těch textů s podobným tématem – i když vážnějších – udělal víc. Napsal jsem například i rozhlasovou hru Budou vyvolání jménem, kterou režíroval J. A. Pitínský, pak pro divadlo Sladký Theresienstadt. Když jsem byl malý, doma se o válce pořád mluvilo, tak jsem jako dítě často špekuloval, jak bych se zachránil před holocaustem. Ale přemýšlel jsem dětským způsobem. Člověk třeba četl knížku Hrabě Monte Cristo, kde hrdina sešplhal z věže. Přemýšlel jsem zkrátka o tom přes dobrodružnou literaturu. A vloni jsem napsal na to téma hru Posedlost. U nás se ještě nehrála. Předělal jsem ji i jako povídku. Hry se ale chytla moje anglická překladatelka a před měsícem jsem

byl v Londýně na podařené premiéře. Je to o posedlosti zachránit se před pronásledováním a o klukovi, co pořád vymýšlí, jak to udělat.

Vloni šlo do kin pokračování kultovního filmu Dědictví. Mnozí o něm ale mluví jako o komerčním počínu, což bývá úděl „dvojek“. Rozmýšlel jste se, zda do natáčení jít?

Dvojka je trochu smutnější. Lidé čekali třeskutou randu. O jedniče se zas nejdřív mluvilo jako o hodně pokleslém humoru a všichni si pak film oblíbili. Vystihl totiž humornou formou dobu. Herec je závislý na příležitostech. Člověk se příležitostí většinou nebrání, také jsem někdy odmítl, když se mi to zdálo moc pokleslé, ale do dvojky Dědictví jsem šel velmi rád. Dostal jsem větší roli a s Bolkem Polívkou jsme kamarádi 45 let a já se těšil, jak si spolu zahrajeme a vyblbneme se. A to, že se práce podaří víc či míň, je, jak se říká, vis maior.

Rozdíl je i v tom, že jedničku dělala paní Chytilová. Jak na ni vzpomínáte?

No pro mě to byla krásná spolupráce. Ona trochu hurovala, ale hercům nechala jakýsi prostor, mohli jsme se vyblbnout a ona to ještě podporovala. Byla výborná. My jsme se tak špičkovali. Když se člověk nedal a oponoval jí, ovšem věcně, tak to byla pěkná práce.

Vy jako režisér jste jaký?

Když hraju, režijní profesi do toho nepletu. A jako režisér si myslím, že jsem hodně režisér dialogu. Beru herce i ostatní spolupracovníky jako partnery.

Domluví se s Vámi tedy lehce na změnách podle jejich představ?

Mám určitou představu, a když to, co nabízí, do ní zapadá, tak se nebráním. Banálně řečeno: Víc hlav, víc rozumu! Někteří režiséři si myslí, že mají patent na rozum, nejsou tak přístupní. A pak se třeba ukáže, že by někdy bylo dobře, pokud by akceptovali ten nebo onen návrh.

Kromě ocenění za literaturu jste dostal i další ceny. Které z nich si nejvíce vážíte?

Víte, ceny jsou pěkné, ale dokonce je to jen do vitríny. Jó, když je s tím peněžitá odměna, je to hmatatelnější. Cen si samozřejmě vážím, ale s odměnou víc (úsměv). Pravda, když jsem dostal třeba ocenění Živá legenda českého divadla, tak mě to těšilo...

To Vás tedy potěšilo z ocenění nejvíc?

Ani ne. Nejvíc to, kde jsem dostal nějaký prachy...

Jste dost na peníze?

Su, su na peníze, a ty ceny jsou jen pomíjivé. Třeba stěžoval si mi jeden režisér, že za poslední léta honoráře klesají, což je pravda. On mi říkal: „Potřeboval bych synovi koupit počítač. Ale nabízí mi tak málo, že by to na nějaký trošku lepší ani nestačilo.“ Pro mě to má tedy smysl hlavně, když už dostanu nějakou cenu a můžu pak říct, ano, díky tomu jsem mohl třeba rodině dopřát dovolenou. Peníze zkrátka nejsou pominutelné.

Ještě k Bolku Polívkovi a taky k výtvarnu. Vy jste spolu hráli v krásném filmu Něžný Barbar

o výtvarníku Vladimíru Boudníkově. Tam jste se asi hodně vyblbli?

Určitě! To bylo krásné natáčení. A taky je důležité, že krásné téma s uměleckým přesahem. To vás jako herce nepotká často. Pro mě bylo důležité, že ve svých výtvarných začátcích jsem se s Boudníkem stýkal. Choval se ke mně velmi přátelsky, chodil jsem k němu do ateliéru, spával jsem u něho. Vzhlížel jsem k němu, mocť točit film o něm byl proto pro mě potom velkolepý zážitek.

Byl jste svého času i součástí brněnské „Bohémy“...

To bylo takové přátelské, spíš mystifikační sdružení, žádná instituce. Společenství mladých lidí s uměleckými ambicemi, co se zajímali o divadlo, výtvarný umění, o psaní a tak dál. Dělalí jsme třeba i různé happeningy, což tehdy v 60. letech bylo v začátcích, malovali jsme, dělali grafiku, měli jsme výstavy. Dneska by o tom někdo i mohl napsat knížku, ale nikdo to vlastně nedokumentoval a spoustu věcí už si nepamatujete. Šlo o různé okamžité nápady. Většina pak i u umění zůstala, ale hlavně jsme se tehdy dost vyřádili.

Zase k současnosti: Co plánujete ve své umělecké tvorbě v nejbližší době?

Mám rozepsanou povídku pro Židovskou ročenku. Tu chci teď dokončit. A dělám taky kromě Ypsilony a Městských divadel pražských i na Jezerce, u Jana Hrušínského. Tam připravuji dramaturgii, co budu i režírovat. Hru podle populární knihy Poslední aristokratka od Bočka. O prázdninách budu psát scénář a v říjnu se začíná zkoušet.

O prázdninách školáky vystřídalí malíři

Základní škola Luhačovice o prázdninách sice osiřela, ale ne docela. V prostorách školy bylo místo hláhlení dětí možné zaslechnout, jak malíři pochodují na štafích při malování.

„Maluje se ve třídách i v respiriu, v tělocvičně se ošetřují parkety, do školní kuchyně se instaluje myčka

nádobí za asi 60 tisíc korun a dělají se různé drobné opravy,“ nastínil dění ve škole ředitel Roman Lebloch. Hodně živo je o těchto prázdninách nejen hlavní luhačovické budově školy, ale také pobožce vzdělávací instituce v místní části Luhačovic Kladná Žilina. „Tam je na prázdninách

naplánováno natírání lavic i tabulí a také výměna hlavních dveří,“ popsal Lebloch. Plány luhačovické základky přitom sahají už i k dalším letním prázdninám. „Teď se řeší výběrové řízení na zateplení hlavní budovy, které by se nejspíš realizovalo právě přes příští léto,“ vysvětlil Lebloch.

Malíři zamířili během letních měsíců nejen do hlavní budovy ZŠ Luhačovice, ale také do Mateřské školy Luhačovice, která se nachází v jejím těsném sousedství. „Maluje se celý pavilon Ba suterén, v jedné třídě školky jsme také instalovali nový nábytek a kryty radiátorů,“ začala výčet letních úprav školky její ředitelka Jana Malaníková. Jak dodala, přes léto je ale potřeba stihnout i další věci. „Třeba na zahradě nové obložení pískoviště nebo výměnu kobereců v některých prostorách mateřské školy,“ přiblížila Malaníková. Na rozdíl od základní školy je ale mateřinka o prázdninách částečně v provozu. „Děti k nám chodily v prvních dvou červencových týdnech, obvykle v počtu kolem pětácti denně a stejně to očekáváme v srpnu, kdy máme rovněž otevřeno,“ podotkla Malaníková. O prázdninách, mimo termínů 13.–31. července, pro který je školka uzavřená, tak fungují v zařízení dvě třídy. Plně se školka i škola žáky zaplní zase až v září, kdy už nebude pro větší opravy vzhledem k běžnému provozu takový prostor.

Základní škola Luhačovice

SPOLEČNOST

Vzpomínky

Dne 1. srpna uplynou 4 roky od úmrtí naší milované maminky a babičky paní **VLASTY LEŽOVÉ**.
Dne 16. září by se dožila 95 let.
Stále s láskou a vděčností vzpomínají dcera Inka a vnučka Leonka. Kdo jste ji znali, prosím vzpomeňte s námi.

Dne 21. 8. 2015 uplyne 9 let od úmrtí pana **JOSEFA MOOSE**.
S láskou vzpomíná manželka a dcera s rodinou.

„Z očí sešli, v srdcích nám zůstali.“
Dne 4. 7. 2015 uplynuly 4 roky, co nás náhle opustil pan **ALOIS TALAŠ**,
a 5. 8. 2015 vzpomeneme 7. výročí od smrti naší maminky **EMILIE TALAŠOVÉ**.

Stále vzpomínají synové Miroslav, Roman, Pavel, Petr s rodinami.

Dne 19. srpna to bude 20 let, co nás navždy opustil manžel, tatínek, dědeček a pradědeček pan **MILAN LYSÁK**.
S láskou a vděčností vzpomínají manželka Ludmila, dcera Jiřina s rodinou, syn Josef s rodinou.
Děkujeme za vzpomínku všem, kdo ho znali.

Dne 22. 8. 2015 uplyne rok od úmrtí pana **LADISLAVA KONÍČKA**.
S láskou a úctou vzpomíná manželka, dcera a syn s rodinami. Děkujeme všem, kteří vzpomenu s námi.

Dne 5. srpna to bude 20 let, co nás navždy opustil tatínek, dědeček pan **FRANTIŠEK HUĎČEK**.
S láskou vzpomínají děti s rodinami. Děkujeme všem, co vzpomenu s námi.

Dne 19. 7. by se dožil 40 let pan **MARTIN PETRÁŠ**.
S láskou vzpomíná sestra Alena s rodinou.
Děkuji za tichou vzpomínku.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ

Eliška Moravanská
Petra Sedláková
Michal Janáček
Veronika Skohoutilová
Marie Trojáková
Rodičům srdečně blahopřejeme.

SŇATKY

Tomáš Kořínek a Beata Magdalena Muciek
Tomáš Lysák a Monika Révayová
Martin Mikulec a Ivana Šálová
Tomáš Kocián a Eliška Galíková
Petr Novák a Pavla Plšková
Miroslav Kadlčík a Renata Bublákova
Blahopřejeme.

VÝROČÍ NAROZENÍ

Ludmila Kuráňová	96 let
Libuše Máchalíková	94 let
Miroslava Halászová	92 let
Jarmila Havelková	91 let
Zdenka Častulíková	91 let
Vlasta Sochorová	89 let
Marie Hubáčková	85 let
Vladimír Žižka	80 let
Anna Kašpaříková	80 let

Přijměte naši srdečnou gratulaci.

ÚMRTÍ

Jaromír Šváb	74 let
Marie Kovaříková	94 let
Marie Obrtelová	76 let

Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.

Pokud nemáte zájem o zveřejnění ve společenské kronice, sdělte to prosím do redakce LN (tel.: 577 133 980) nebo na matriku MěÚ Luhačovice.

Kdo ho znal, vzpomene. Kdo měl rád, nezapomene.
Dne 19. 8. uplynou 3 roky od úmrtí mého manžela **JOSEFA HÁJKA**.
S láskou vzpomínají manželka a syn s rodinou.

Dne 25. 7. 2015 uplynulo 11 let od úmrtí mého manžela a našeho tatínka, dědečka a pradědečka pana **BOHUMILA ŘEZNÍKA**.
S láskou vzpomínají manželka a dcery s rodinami.

Vzpomeňte prosím se mnou na moje zesulé rodiče paní **LUDMILU TIHLAŘÍKOVOU** * 8. 8. 1922 † 1987
a pana **FRANTIŠKA TIHLAŘÍKA** * 21. 8. 1912 † 6. 8. 2004, kteří by v srpnu oslavili narozeniny.
Děkuje dcera L. Mikulová.

Dne 18. 6. 2015 uplynulo 17 let, kdy nás náhle opustil ve věku nedožitých 74 let náš tatínek a dědeček pan **JAROSLAV SKOVAJSA** z Biskupic,
a dne 21. 7. 2015 uplynulo již 10 let od úmrtí našeho bratra a švagra pana **JAROSLAVA SKOVAJSE** z Biskupic.

Stále vzpomínáme a zároveň děkujeme všem, kdo je znali, za tichou vzpomínku.

Rodina Ležáková a Švachova.

Ztráty a nálezy

Květen 2014: **kolo**
Březen 2015: **kolo**

Bližší informace na matrice
MěÚ Luhačovice.

ROZHOVOR

Alois Náhlavský

Známý komik Josef Alois Náhlavský v Luhačovicích před pěti lety dal dohromady festival humoru a zábavy Luhačovický švihák. Letos se na něm představil v programu se svou kapelou Kozí bobky, se kterou se zaměřují hlavně na takzvané oldies čili osvědčené hity světových autorů. Někdy ale v originální úpravě. Spolu jsme se sešli před vystoupením v sále Elektry, když hudebníci zkoušeli.

Jak dlouho už hrají Kozí bobky?

Tak druhý rok, ale známe se daleko déle, já jsem s nimi hrával už tak v devadesátém pátém.

Lidé Vás ale znají hlavně jako komika. Jak dlouho se hudbě vlastně věnujete?

Já hrál v bigbeatových kapelách od patnácti let, až do roku 75, 76. Pak jsem začal teprve dělat mluvené slovo.

Takto jste začínal se skupinou Fešáci, která ale hrála country, že?

Já s nimi chvíli i hrál. Až pak jsem začal na těch vystoupeních spíš mluvit, ale původně jsem byl kytarista. Třeba kytar mám šest. Já měl totiž kapelu vždycky, jako takový „vedlejšák“.

A k divadlu jste se dostal jak?

Tomu jsem se věnoval několik let, dostal jsem se původně k student-skému divadlu.

Vy jste ale studoval pedagogiku, jste původně učitel, že?

Ano. A právě jak jsem na to studoval, na fakultě jsme měli divadlo i kapelu.

A v praxi jste někdy učitelství provozoval?

Jen rok. Pak už jsem vystupoval jako profesionál, třeba s Fešákama.

Tam jste se také potkal s Petrem Novotným, ne?

Ano, pak jsem s ním dělal tak 12 let.

Byl jste jednou z hlavních tváří estrád televize Nova, které byly svého času velmi populární. Ty časy už se ale změnilý...

No, ty estrády se už pár let netoče. Teď jsou spíš takové ty talk show. Na tom teď spolupracuji s Karlem Šípem, se kterým dělám už 11 roků. Byl jsem u něj třeba šestkrát jako host ve Všechnopárty, ale hlavně spolu teď jezdíme s programem Minipárty, to už je čtvrtý program, co spolu děláme. Je to taková obdoba Všechnopárty.

Měl jste ale letos pořad Estrádička na TV Barrandov. Ta ale tuším skončila...

Zrušili to, nejsou na to peníze. Ty televize už to nechť honorovat. Máte třeba dvacet interpretů, výpravnou scénu, tanečky. U dnes kdo nezaplátí...

Můžete srovnat spolupráci s Vašimi partnery na jevišti? Třeba Šípa s Novotným?

Také dělám s Pepou Mladým, přes třicet let! Ten byl také tenkrát u Fešáků. To jsme dělali ve třech i s Novotným a pak jsme se od něj trhli. Každý z nich je jinej. Ale dělali jsme spolu dlouho, tak jsme sehraní. Jak se Šípem, tak s Pepíkem Mladým i dřív s Novotným, když jsme spolu dělali.

A v čem se to liší?

Ta práce je jiná teď třeba s Karlem v tom, že jsou to víc otázky a odpovědi, ale také si nahráváme. On, Pepík Mladý i Novotný jsou partneři, kteří umí dělat ve dvojici nebo ve trojici. Jsou ale i interpreti, který neumějí dělat s partákem. To je třeba Ringo Čech. Já ho viděl teď v nějakém pořadu s Markovičem a on ho nepustil ke slovu. Pracovat ve dvojici či trojici, to musíte naslouchat tomu druhému.

To se Vám nepochybně vždy dařilo!

Já jsem komik, který vždy glosoval, nebo ty pointy takzvané zabíjel. Třeba když mám scénky s Pepou Mladým, ty píše já. Se Šípem si každý píšeme svoji část.

V Luhačovicích máte také nedlouho po Švihákově hrát divadlo, představení podle klasického filmu Hoří, má panenko.

To děláme s Pavlem Novým a Davidem Suchařípou.

Jak se liší dělat klasické divadlo a scénky?

Divadlo je pevná role, ale já to mám volnější, tak můžu dost improvizovat. Tam je vlastně pro mně role, která v tom filmu skoro ani není. Je to ten, co v tom filmu na začátku spadne z lešení a pak už tam není. Já tady ale projíždím celý to představení na kolečkovém křesle, takže se tam objevuji pořád. Je to taková přidaná figura.

Čím se necháte inspirovat při vymýšlení nových scének? Napadne to samo?

Pořád se něco děje, tak musíte

sledovat dění kolem sebe. Samozřejmě to člověk píše tak, aby to bylo trochu aktuální. Pak máme věci v takovém tom zlatém fondu, co jsou odzkoušený léta, pak není problém je někde vytáhnout.

Co Vaše vzory v humoru, v zábavě. Máte nějaké?

Vážím si každého, kdo dělá humor. Všechny komiků, to je hrozně těžká práce. U nás každopádně existuje plejáda výborných komiků. Z těch světových jsem měl nejradši dvojici Laurel a Hardy. Stan Laurel byl takový „týpek“ toho ublíženého, takový ten odstrkovaný. To byla určitá inspirace. My s Pepou Mladým jsme stavění také tak, že on je hrmotný, velký jako Hardy. Takže jsme taky jako takový ten šéf a podržený, který je vyuk.

Švihák má letos pátý ročník. Jak se to vyvinulo za tu dobu?

Je to bohužel takový, že chodí čím dál méně lidí. Nevím, čím to je. Vybíráme různé typy programů, ale je vidět, že zájem je menší. Přitom máme dost lidové vstupné, sto padesát korun. A to máme samozřejmě sponzory, protože jinak se to dělat nedá. Trochu mě mrzí, že z luhačovických je to jen skupina Royal Spa, tedy hotel Miramare. Ti nám dávají zadarmo noclehy. Jinak jsou sponzoři z Frýdku, Frenštátu a takhle.

Když mluvíme o sponzorech, s tím je spojená reklama. Vy děláte i hodně reklamy? Teď jsem Vás slyšel něco doporučovat v rádiu... „tady Pepa Náhlavský...“

Jo, to je na Stejskala, ale to jsem dělal už před pěti lety a vysílá se pořád, myslím na Rádiu Čas to dává.

Takže ale k reklamě se nestavíte nějak záporně?

Spíš jsem si říkal, jestli by to nechtěli už přetočit na něco dalšího, to uvidíme...

Na Luhačovickém švihákově jsou i letos členové Komiků s.r.o. Toto uskupení vzniklo na základě**oblíby tak zvané „stand up comedy“, co říkáte na rozvoj tohoto žánru u nás?**

Víte, ale ono to vlastně není nic nového, dřív se tomu jen říkalo sólový výstup komika a dělá se to tu už léta. Už dávno to tady dělali třeba Pepa Bek nebo Jarda Štercl. Originál americký stand up comedy se musí věnovat naprosto aktuálnímu dění pro ten den nebo ten týden. Když tu byli odborníci na tenhle druh pořadů a viděli to u nás, tak řekli: „Promiňte, ale to není stand up comedy!“

Takže tady je to tedy vlastně jen ten sólový výstup komika, který tu má tradici?

Je pravda, že se tu při tom pracuje více s divákem, což dříve nebylo. To tedy Komici s.r.o. skvěle ovládají, třeba Miloš Knor nebo Lukáš Pavlášek.

Jak vlastně na Šviháka vybíráte účinkující?

Chci hlavně, aby to bylo pestré. Už ale nevím, co by diváci ocenili. Třeba vloni jsem tu měl zpěvačku Kristínu, která je fenomén, a přitom tady na ni lidé koupili jen 108 lístků. Přitom vyprodá stadion v Bratislavě, nebo letos v Uherském Hradišti na náměstí na ni bylo 5000 lidí. Tak nevím, co lidem nabídnout. Je fakt, že tu v lázních chodí hlavně starší lidé. Tak nevím, jestli jim mám nabídnout raději generaci jako je Pepíček Zima nebo Simonová. Tu v lázních se zavděčit divákovi je dost těžké, zvlášť když se snažím, aby si každý na něco přišel.

Je pravda, že ten program máte vždycky celkem pestrý.

Letos tu máme i Vladimíra Hrona, který imituje různé zpěváky od Armstronga po Zagorovu, pak režiséra Zdeňka Trošku. A také takový divčí revival Beatles. To zpívají čtyři holky, ale nádherně teda, a taky dělají ABBU.

Na chvíli se vraťme od festivalu přímo k Vám. Z Vás je vlastně Luhačovjan, že...?

No, mám tady baráček.

Vy „pendlujete“ mezi Luhačovickými a Ústím nad Labem, ne?

Ano, tam mám byt. Tady jsem, když mám volno nebo když hrají na Moravě nebo na Slovensku.

A co se Vám na Luhačovických nejvíce líbí?

To jsou prostě nejkrásnější lázně u nás. Typický lázeňský, nádherný. Na rozdíl třeba od Karlových Varů, to už je velké město, to už nemá pak s lázněma nic společného.

Co dělá komik Náhlavský, když je léto a má volno?

Snažím se tu v lázních rekreovat, dělám tu na baráčku. Jako každý normální občan. Hlavně, aby byla pohodička. S přítelkyní jdeme s pejskem, stavíme se na káfičko. Ona je

SPORT

malířka, portrétistka. Žijeme jako každá běžná rodina, žádný excesy neděláme, vyhýbáme se bulváru. A k tomu ten sport, tenis, fotbal, to já můžu. Tenis mám moc rád a taky hraji za Amforu fotbal už pětadvacet let, ale teď je to blbý, mám špatnou nohu.

Najdete si jinak čas na sport vždycky?

Ono těch turnajů není zas tak

moc a mě to navíc baví. Já jsem fan-
da na tyhle sporty.

Třeba sledujete aspoň teď Wimbledon?

Jo, teď když jsem sem šel, tak vedl Djokovic nad Andersonem 6:5 a šel na servis, tak to asi vyhrál...

Vyprýmáte také docela rád auta, ale motorky vůbec, že těch pár pokusů na nich dopadlo špatně...

No, motorka, to vůbec! Hlavně, když dnes vidím, jak jezdí jako blázní, co provádí... Proletí kolem auta ve stopadesátikilometrové rychlosti. Na to já nemám nervy!

Ale autem naježdíte hodně, že?

Já jezdím skoro sedmdesát tisíc kilometrů ročně, to někdy ne-najede profesionální řidič. Takže jsem už na silnicích opravdu zažil leccos.

Ještě se zeptám na nejbližší plá- ny. Co chystáte kromě už zmiňo- vaného srpnového divadla v Lu- hačovicích?

Teď, jak mám i kapelu, tak děláme různé ty písničky. Chystáme i cédečko. A píšu taky pohádky pro děti, co vyjdou před Váno-
ci. Jinak děláme s Karlem Šípem různé po republice tu Miniparty a to máme až do konce roku vy-
prodaný.

Nejúspěšnější žáci a žákyně přijatí starost- kou města ve školním roce 2014/2015

Aneta Váňová 3. A – 1. krajské kolo matematické soutěže „Klokán“

Agáta Křenková 4. A – 2. celorepublikové finále družstev ve vybíjené

Jakub Slovák 5. A – 2. celorepublikové finále družstev ve vybíjené

Patrik Šustek 5. A – 2. celorepublikové finále družstev ve vybíjené

Adam Křenek 5. A – 2. celorepublikové finále družstev ve vybíjené, 3. regi-
onální plavecké závody 50 m volný způsob, 1. regionální plavecké závody –
štafeta 3 x 25 m žáků 5. tř.

Elena Londinová 5. C – 3. literární soutěž „Malá Proseč T. Novákové“

Miroslav Holub 6. A – 1. krajské kolo skaut. hlídek, 12. celorepublikové finále

Dalibor Holub 6. A – 4. okresní kolo ZO, účastník vědecké konference v UH

Eliška Mudráková 6. B – 1. Běh proti diabetu, mladší žákyně, 1. okresní kolo
AČ mladších žákyň, 1. krajské kolo AČ mladších žákyň, 1. krajské finále v OB,
9. v kat. D7, 6. celorepublikové finále v OB

Klára Svobodová 7. B – 2. Běh proti diabetu, mladší žákyně, 1. okresní kolo
AČ mladších žákyň, 3. v jednotlivcích, 1. krajské kolo AČ mladších žákyň,
3. v jednotlivcích + 1. v běhu na 60 m, 1. krajské finále v OB, 5. v kat. H7,
6. celorepublikové finále v OB, 2. přespolní běh mladších žákyň – VSL, 3. LA
– VSL, 1. v běhu na 60 m, 3. v hodu kriketem, 4. volejbal starších žákyň – VSL

Viktor Zábojník 7. B – 1. okresní kolo AČ mladších žáků, 1. v jednotlivcích
+ 1. v hodu kriketem, 1. ve skoku do dálky, 4. krajské kolo AČ mladších žáků,
7. v jednotlivcích + 1. ve skoku do dálky, 3. LA – VSL, 2. v hodu míčkem,
2. v běhu na 60 m, 3. ve skoku do dálky, 2. přespolní běh mladších žáků – VSL

Anna Hýsková 8. A – 1. v soutěži „Více hlav – více rozumu“, 1. okresní kolo
BiO, 2. krajské kolo BiO

Klára Kuželová 8. D – 1. krajské kolo skautských hlídek

Nikol Macečková 9. A – 2. soutěž v informatice o „Entrův pohár“, 7. okresní
kolo ekologické olympiády, 1. krajské kolo ekologické soutěže Zlínská CO₂

Jana Herinková 9. A – 3. soutěž „Mladý cestovatel“, 2. matematická sou-
těž „Klokán“, 4. okresní kolo MO, 2. okresní kolo ČJO, 1. krajské kolo ČJO,
1. v soutěži „Více hlav – více rozumu“ (čd), 1. okresní kolo ChO, 4. krajské kolo
ChO, 1. krajské kolo soutěže „Mladý chemik“, 4. celorepublikové finále sou-
těže „Mladý chemik“

Petr Černocký 9. A – 1. v soutěži „Mladý cestovatel“

Kristýna Kučerová 9. A – 1. krajské kolo ekologické soutěže Zlínská CO₂,
11. okresní kolo MO,

Tomáš Turza 9. A – 1. okresní kolo MO, 4. krajské kolo MO, 1. soutěž v in-
formatice o „Entrův pohár“, 10. krajské kolo Logické olympiády, 1. okresní
kolo AČ starších žáků, 1. v jednotlivcích + 1. v běhu na 1000 m, 3. LA – VSL,
2. přespolní běh starších žáků – VSL, 1. krajské finále v OB, 2. v kat. H9, 6. ce-
lorepublikové finále v OB, 10. v kat. H9

Iveta Běláková 9. C – 2. přespolní běh starších žákyň – VSL, 3. LA – VSL,
1. v běhu na 60 m, 2. ve skoku do dálky, 4. volejbal starších žákyň – VSL,
3. okresní kolo AČ starších žákyň

Michaela Uherová 9. D – 3. literární soutěž „Utíkej“, 4. volejbal starších žá-
kyň – VSL, 3. okresní kolo AČ starších žákyň

Andrea Zemková 9. E – 2. přespolní běh starších žákyň – VSL, 3. LA – VSL,
4. volejbal starších žákyň – VSL, 3. okresní kolo AČ starších žákyň, 1. krajské
finále v OB, 6. celorepublikové finále v OB

Libor Dostálek 5. C záchrana života návštěvnice lázní, která ztratila

Vojtěch Bednář 7. A vědomí v důsledku glykemického šoku, přivolání RZS

Filip Sedláček 9. B poskytnutí první pomoci podle pokynů ZS

Tenisový klub TK2000 Luhačovice vychovává mládež

I letos uspořádal TK2000 Luha-
čovice nábor nejmenších začíná-
jících tenistů. Po předchozí infor-
mační kampani se 23. dubna 2015
dostavilo na zahájení 9 nových zá-
jemců a celkový počet dětí pro tré-
ninkový kemp tak dosáhl 43. Věko-
vá struktura dětí je od 5 do 14 let,
15 je děvčat a 28 chlapců. Po úvod-
ním seznámení byli rozděleni do
třech skupin podle věkových ka-
tegorií – nejmenší ve věku 5–7 let
(15 dětí), větší ve věku 8–10 let
(15 dětí) a ve skupině nejstarších je 13
dětí a dorostu. Kvalifikovaní trené-
ři Ladá Plášek a Jarda Fabeš za ak-
tivní pomoci reprezentanta – do-
rostence Dana Orlity si následně

děti rozdělili do menších skupin
a zahájili pravidelné tréninky. Ty
budou probíhat až do konce září,
nejmenší děti trénují 1x týdně po
1 hodině, skupiny starších dětí
a dorostenců trénují až 5x týdně
cca 2 hodiny. U těch se nezapomí-
ná ani na kondici a celkové fyzic-
ké předpoklady, tréninky probíhají
2x týdně cca 1 hodinu pod vede-
ním rodiny Svobodových či Petry
Chromé. Snahou všech je vychovat
si kvalitní nástupce pro domácí zá-
vodní tenis, z absolventů předcho-
zího náboru se již podařilo zařadit
8 dětí do družstva mladších žáků.

Alois Gavlas

Letní příměstský tábor – FLORBALOVÝ KEMP

Florbalisté z Luhačovic a okolí se
o prázdninách nenudí.

Letos v termínu od 7. 7. do
10. 7. 2015 proběhl opět velmi ob-
líbený, sportovně zaměřený tábor
pořádaný Domem dětí a mláde-
že Luhačovice. Do kempu se zapo-
jilo celkem 19 hráčů. Zázemím se
pro nás staly klubovny DDM, kte-
ré nám nabízely prostory pro od-
počinek i k pobavení, např. stolní
fotbálek, stolní a karetní hry, kuleč-
ník, hry na X-Box... Pro trénování
jsme využívali tělocvičnu ZŠ Luha-
čovice, velký sál SC Radostova, Měst-
skou plovárnu Luhačovice. S obědy
nám vyšel vstříc pan Vlastimil Hyžík.

Pestrá strava v hotelu U Havlíčka žá-
kům vždy doplnila potřebnou ener-
gii. Denně žáci absolvovali dvě růz-
norodé tréninkové jednotky, ve
kterých jsme žáky připravovali tech-
nicky, takticky a kondičně na závě-
rečné přátelské utkání proti Halen-
kovicím. Závěrečné utkání, jsme hráli
3 x 15 min. Z mladší kategorie zazá-
řil Patrik Záhorovský, který vstřelil
3 branky našeho týmu. Stejný počet
branek se podařilo vstřelit i Jakubovi
Pláškovici ze starší kategorie. Florbalov-
vý kemp jsme završili úspěšně vítěz-
stvím 11:3. Jako odměnu za předve-
dené výkony žáci obdrželi pamětní
trička.

Jan Tomala

HISTORIE

Slováci v Luhačovicích

Ve dnech 2. až 5. září 2015 se v Luhačovicích uskuteční další Dny slovenské kultury, naplněné kulturními programy a společenskými událostmi navazujícími na dění v lázních v první třetině 20. století. Současně bude od 1. září v hale Vincentka představena výstava Osobnost MUDr. Pavla Blaha, kterou do Luhačovic zapůjčí Záhorské muzeum ve Skalici. V pátek 4. září proběhne v hale Vincentky beseda s autorkou výstavy, ředitelkou skalického Záhorského muzea, Vierou Drahošovou a s vnučkou architekta Dušana Jurkoviče Katarínou Salayovou Jurkovičovou. Muzeum luhačovicického Zálesí představí v rámci Dnů slovenské kultury od 3. září méně známou oblast tvorby architekta Jurkoviče, kterou byly pomníky a hřbitovy, postavené na paměť obětí 1. světové války v západní Haliči.

Setkávání Čechů a Slováků v Luhačovicích se datuje už od druhé poloviny 19. století, symbolický význam ale dostalo po roce 1902, kdy si nový ředitel lázní MUDr. František Veselý jako společníka při modernizaci lázní přizval architekta Dušana Jurkoviče a jako správce lázní povolal Cyrila Holubyho, oba z významných slovenských národně buditelských rodin. K nim se řadila také rodina Okánikova a Blahova ze Skalice, z níž pocházel lékař Pavel Blaho. Jeho strýc stejného jména, skalický kanovník, se mj. stal prvním čestným občanem města Luhačovice v roce 1936, kdy navštívil luhačovicické lázně již po pětadesáté. Jeho věrným společníkem býval až do své smrti otec architekta Jurkoviče Juraj, notář z Brezové. O letních prázdninách 1902 se v Luhačovicích sešli slovenští a slováčtí vysokoškolští studenti z Akademického odboru Československé jednoty a ze spolku Detvan na dvouletém pracovním sjezdu, na kterém uctili 50. výročí úmrtí Jano Kollára. Hlavním řečníkem byl při této manifestaci skalický lékař Pavel Blaho, významný člen skupiny Hlasistů. Následující sezónu se již objevil v Luhačovicích jako další z lázeňských lékařů. Do Luhačovic se každoročně vracel až do roku 1918 a po celou dobu byl středem

Pavel Blaho / archiv MJVM ve Zlíně

společnosti a iniciátorem rozsáhlých kulturních kontaktů mezi Moravou a Slovenskem.

Pavel Blaho (1867–1927) pocházel ze Skalice. Studoval

gymnázium, které dokončil v Trnavě. V mládí, poznamenaném touhou maďarizací škol a národnostním útlakem, v něm zesílilo doma pěstované vlastenecké vědomí

Pavel Blaho s manželkou Giselou a skupinou slovenských hostů v Luhačovicích před 1. světovou válkou / archiv MJVM ve Zlíně

a zájem o společenské dění. Roku 1889 nastoupil po roční vojenské službě ke studiu lékařské fakulty ve Vídni. Pro velkou řadu kulturních aktivit a společenských a politických zájmů se jeho studium protáhlo na deset let. V roce 1898 převzal doktorský diplom a usadil se jako praktický lékař ve Skalici.

Blaho byl integrující osobností národněosvobozeneckého hnutí na slovenském Záhori, aktivním členem Československé jednoty, organizátorem hospodářské i kulturní spolupráce na moravsko-slovenském pomezí, psal množství článků, kde zastupoval názory mladé generace. Ve Skalici byl propagátorem družstevnictví a roku 1897 založil spolek na podporu domácího hospodářství. Blaho byl také jedním z iniciátorů jednotné výstavy děl moravských a slovenských umělců v Hodoníně v květnu 1902 a jako reprezentant Záhori doprovázel francouzského sochaře Augusta Rodina při jeho triumfální cestě z Prahy do Hroznové Lhoty k Jožovi Uprkovi. Spanilé jízdy se účastnili z Luhačovic i ředitel František Veselý, Dušan Jurkovič, správce Cyril Holuby a pražský právník Ladislav Janík, rodák z luhačovicického Janíkova mlýna.

Z popudu Pavla Blaha postavil jeho přítel Dušan Jurkovič roku 1906 v Luhačovicích na svahu nad lázními pro skalické obchodní družstvo Slovenskou budo (později, když skalické družstvo budo před 1. světovou válkou prodalo, byla přejmenována na Slovackou). Blaho v Luhačovicích naposledy ordinoval v sezóně 1918. Tehdy přesvědčil Antonína Václavíka, aby jej následoval na Slovensko pomoci budovat slovenské muzejnictví.

Blaho se angažoval i ve vysoké politice. V roce 1906 byl zvolen poslancem uherského sněmu, v době převratu byl členem prozatímní slovenské vlády ve Skalici, poté se zapojil jako člen slovenského komitétu pražského Národního výboru do snah vypudit maďarský aparát ze Slovenska. V listopadu 1918 se stal poslancem Národního shromáždění za agrární stranu. Zůstal jím až do své předčasné smrti 1927.

Blanka Petráková

Podrobnější informace:

e-mail: reditel@mdkelektra.luhacovice.cz,
tel. 571 118 635

www.mdkelektra.luhacovice.cz.

Vypisuje výběrové řízení na obsazení pracovní pozice:

TECHNIK

Pracovní poměr: na dobu neurčitou
Předpoklady: Vyučen (SŠ)

Zvuk, světla, manuální zručnost, pracovitost, spolehlivost, časová flexibilita, schopnost řešit krizové situace, řídicí průkaz skupiny B, aktivní řidič.

Příhlášky s profesním životopisem zasílejte do 11. srpna 2015 na adresu:

Městský dům kultury Elektra, Masarykova 950, 763 26 Luhačovice.

Obálku prosím označte: Neotevírat, výběrové řízení.

Kultura

Neděle 2. 8. • 19.30 • Elektra, Rondo Hoří, má panenko! / Docela velké divadlo Praha

Čtvrtek 6. 8. • 19.00 • Elektra, Rondo Straňanka

Pátek 21. 8. • 19.00 • Elektra, Rondo Mistřiňanka

Pátek 28. 8. • 19.00 • Elektra, Rondo Eva a Vašek / Surf

AKADEMIE
VÁCLAVA HUDEČKA

Sobota 1. 8. • 19.30 • kostel svaté Rodiny Návraty vítězů / Jiří Vodička, Jakub Junek, housle, Komorní sdružení Musica Minore

Pondělí 3. 8. • 19.30 • hala Vincentka I. absolventský koncert / studenti 19. ročníku AVH, Lukáš Klánský, Jaroslava Vernerová, klavírní doprovod

Středa 5. 8. • 19.30 • Lázeňské divadlo II. absolventský koncert / studenti 19. ročníku AVH, Lukáš Klánský, Jaroslava Vernerová, klavírní doprovod

Čtvrtek 6. 8. • 19.30 • Lázeňské divadlo III. absolventský koncert / studenti 19. ročníku AVH, Lukáš Klánský, Jaroslava Vernerová, klavírní doprovod

Pátek 7. 8. • 19.30 • Elektra, Rondo Galavečer / Akademie Václava Hudečka, předávání ocenění

Pátek 14. 8. • 19.30 • Lázeňské divadlo Nebyla to pátá, byla to devátá / hrají: R. Hrušínský, J. Carda, J. Švandová

DIVADELNÍ LUHAČOVICE

Pondělí 17. 8. • 19.30 • Lázeňské divadlo PA - PAPAPA - PA - PA / JAMU v Brně, ateliér muzikálového herectví - Divadlo na Orlí

Úterý 18. 8. • 19.30 • Lázeňské divadlo Ilúzie / Slovenské národné divadlo Bratislava, hrají: Z. Kocúriková, B. Turzonovová, M. Huba, D. Jamrich

Středa 19. 8. • 15.00 • Společenský dům, koncertní sál MUDr. Jan Cimický, beseda

Středa 19. 8. • 19.30 • Lázeňské divadlo Smlouva / Divadlo v Rytířské Praha, hrají: Miroslav Etlzer, Karel Zima

Čtvrtek 20. 8. • 19.30 • Lázeňské divadlo Nějak se to zvrtilo / Divadlo v Řeznické Praha / Hrají: Tatjana Medvecká, Lilian Malkina, Jaromír Meduna, Lukáš Jurek

Pátek 21. 8. • 15.00 • Společenský dům, koncertní sál Zuzana Kocúriková a Miloslav Mejzlík, beseda

Pátek 21. 8. • 19.30 • Lázeňské divadlo Commedia finita / Divadlo Viola Praha / Hrají: Dana Černá, Jana Synková, Daniela Kolářová, Máša Málková

Sobota 22. 8. • 19.30 • Lázeňské divadlo Studna světů / Slovácké divadlo Uherské Hradiště / Hrají: Pavel Majkus, Irena Vacková, Martin Vrtáček, Pavlína Hejmanová, Anna Pospíchalová, Regina Feibergová, Pavel Hromádka, Štěpán Goiš, Igor Stránský ml., Roman Lacina

Středa 26. 8. • 19.30 • Lázeňské divadlo Ladá Kerndl se skupinou Jazz Friends / koncert a křest nového CD „You“ a knihy „Kariéra na druhý dech“

Pátek 28. 8. • 19.30 • Lázeňské divadlo Bez předsudků / komedie / hrají: Jana Paulová, Pavel Zedníček

Kolonádní koncerty
Lázeňské náměstí

Neděle 2. 8. • 16.00 Krojovaný ženský pěvecký sbor Tetky z Kyjova, krojovaný mužský sbor z Boršova a cimbalová muzika Pavla Růžičky

Čtvrtek 6. 8. • 16.00 Stanley's Dixie street band

Neděle 9. 8. • 16.00 Melody gentleman Lednice

Neděle 16. 8. • 16.00 DH Věrovanka

Neděle 23. 8. • 16.00 Academic jazz band

Čtvrtek 27. 8. • 16.00 SPS Janáček Luhačovice

Neděle 30. 8. • 16.00 C. A. K. Dychový orchestr Bratislava

Kino

Sobota 1. 8. • 19.30 Králůva zahrádnicke / Komedie VB, 2014

Úterý 4. 8. • 19.30 Nenasytná Tiffany / Komedie ČR, 2015

Středa 5. 8. • 19.30 Dáma ve zlatém / Drama USA, 2015

Čtvrtek 6. 8. • 19.30 Iracionální muž / Mysteriózní USA, 2015

Sobota 8. 8. • 19.30 Domácí péče / Komedie ČR, 2015

Středa 12. 8. • 19.30 Poutník - nejlepší příběh Paula Coelho Životopisný Brazílie, 2014

Úterý 18. 8. • 19.30 Králůva zahrádnicke / Komedie VB, 2014

Čtvrtek 20. 8. • 19.30 Dáma ve zlatém / Drama USA, 2015

Pátek 21. 8. • 19.30 Domácí péče / Komedie ČR, 2015

Sobota 22. 8. • 19.30 Nenasytná Tiffany / Komedie ČR, 2015

Středa 26. 8. • 19.30 Poutník - nejlepší příběh Paula Coelho Životopisný Brazílie, 2014

Čtvrtek 27. 8. • 19.30 Iracionální muž / Mysteriózní USA, 2015

Sobota 29. 8. • 18.00 Kupec benátský / záznam představení Royal Shakespeare Company z Shakespearova rodného města Stratfordu nad Avonou / Komedie VB, 2015

CHARITA SVATÉ RODINY

Programy v prostorách denního stacionáře Charity Luhačovice, Hradisko 100, a ve vile Strahov (Pražská čtvrt, Holubyho 383), od 9.30 do 11.30, vstup 20 Kč.

5. 8. • STRAHOV / Trénink paměti

12. 8. • STRAHOV / Táboráček v Pozlovicích

19. 8. • STRAHOV / Sváteční slovo Helena Talašová

26. 8. • STRAHOV / Návštěva Muzea luhačovského Zálesí

Další informace mobil: 739 344 052, 731 646 717, pevná linka: 577 132 363

SAS

Čtvrtek 6. 8. • 15.00 • Klubovna Posezení u kávy

ANGLIČTINA PRO VŠECHNY KDO MAJÍ ZÁJEM A CHUŤ

pořádá Charita Luhačovice ve spolupráci se zkušenými lektory. Výuka bude probíhat dle osnov lektorů a studenti budou rozděleni do úrovně, které stanoví lektor, do skupin:

**ZAČÁTEČNÍCI
VĚCNÍ ZAČÁTEČNÍCI + MÍRNĚ POKROČILÍ
POKROČILÍ
ZÁJEMCI SE MOHOU HLÁSIT TELEFONICKY ČI E-MAILEM**

604 148 416

poradna@luhacovice.charita.cz

Nabízíme Vám jedinečnou možnost učit se cizí jazyk za dostupnou cenu a být součástí přátelského kolektivu.

Lekce angličtiny budou probíhat ve večerních hodinách po 17. hodině v budově Charity Luhačovice v prostorách keramické dílny. Tyto prostory jsou bezbariérové.

FOTOGRAFIE KRAJINY
CHERNOBILE I BAREVNÉ
OČIMA IVO ZMIJAROVA

KOVANÝ UMĚLECKÝ NÁBYTEK

1. 8. – 6. 9. | 9.00 – 17.00 HOD.
Galerie MěDK Elektra

PŘIPRAVUJEME:

VÝSTAVA
ZÁKLADNÍ ORGANIZACE
VČELAŘŮ LUHAČOVICE

EXPOZICE VČELAŘSTVÍ
OCHUTNÁVKA
A PRODEJ PRODUKTŮ
PORADNA / PRODEJ LITERATURY

14. – 20. 9. | 9.00 – 17.00 HOD.
Galerie Elektra

Čtenářská soutěž

V Luhačovických novinách uveřejňujeme fotografie zajímavých, zapomenutých míst v našem městě a vy, naši čtenáři, můžete soutěžit. Ze zaslaných správných odpovědí vždy v každém čísle vylosujeme jednoho, který získá zajímavou cenu.

Odpovědi se jménem a kontaktem pro vyzvednutí ceny můžete zasílat vždy do dvou týdnů od vydání příslušného čísla novin na e-mail: luhainfo1@mdkelektra.

luhacovice.cz, odevzdat napsané v MTIC Luhainfo, Masarykova 950, případně zaslat poštou na adresu MTIC Luhainfo, Masarykova 950, 763 26 Luhačovice.

Správná odpověď z minulého čísla, kterou zaslalo 8 čtenářů (všichni správně), je Kancnýřka. Publikaci Luhačovický uličník získává Marie Svobodová.

Blahopřejeme.

HISTORIE, KULTURA

Z letadel za mříže...

Po krátké odmlce budu opět vyprávět příběhy o našich letcích, tentokrát o těch, co měli to štěstí, že 2. světovou válku přežili a v roce 1945 se do svobodné vlasti vrátili.

Všichni se těšili, že náš stát využije jejich bohatých zkušeností, které získali během válečných let. Většinou se jejich očekávání splnilo a oni v naší armádě i v civilním letectví zacvičovali mladé piloty, radiotelegrafisty, navigátory a letecké mechaniky. Jejich užitečná činnost však byla v roce 1948 postupně znemožněna, neboť v našem státě se stalo něco, čím nikdo nepočítal. Vládu v Československu převzali komunisté, kteří byli poučeni od sovětských soudruhů, aby všechno, co k nám po válce přišlo ze Západu, důsledně zničilo. Do vedení v armádě i v civilním dopravním letectví byli dosazeni prověřeni komunisté a tito, ve spolupráci se sovětskými poradci, bezohledně všechny naše letce degradovali na vojny, odebrali jim jejich těžce vydobytá významnění a hned potom je propustili ze zaměstnání. Teprve teď si

postižení letci uvědomili, do jakého Československa se po válce vrátili.

Málokdo u nás totiž věděl, že o naši budoucnost bylo rozhodnuto již v únoru 1945 na Jaltské konferenci, kde se politické hlavní mocnosti (USA, Velké Británie a Sovětského svazu) dohodli, že Československo, podobně jako některé další státy v Evropě, budou po válce zařazeny do tzv. východní zóny, která bude řízena z Moskvy. Západ tuto realitu přijal i přes vědomí o zločinných poměrech panujících v tehdejší Sovětské svazu. Informace o genocidě některých národů v SSSR byly spolehlivě prokázány a bylo tedy neodpuštělnou chybou politiků z USA a Velké Británie, že přijali všechny Stalinovy podmínky a požadavky. Tím byla budoucnost našeho státu zpečetěna a my byli odsouzeni žít čtyři desetiletí v době TEMNA.

Téměř žádný z našich letců nepřijal od komunistů nabídku, aby vstoupil do KSČ a raději zvolili svobodu vykoupnou utrpením.

Některým se podařil útěk na Západ, kde našli nový domov a zaměstnání úměrná jejich povolání. Mnozí však byli zatčeni, buď při pokusu o útěk, nebo ještě v zaměstnání. V trapných, vykonstruovaných soudních procesech byli označeni za špiony, kteří by mohli tajně pracovat pro západní rozvědky, a byli odsouzeni k dlouholetému ponižování v komunistických věznicích a pracovních táborech.

Takto postižení byli nejen letci ze Západu, ale i ti, co přežili válečná léta na Východě. Lidově-demokratický režim je sice nemohl poslat na Sibiř, jak to ruským vojákům „zařídil“ jejich milovaný vůdce Stalin, ale zajistil jim peklo na zemi v jáchymovských pracovních táborech a jiných „nápravných zařízeních“. Tam se stali obětmi metod nejhoršího násilí, které jejich dozorcí „okopírovali“ od fašistického gestapa a sovětského KGB.

Kromě k dlouholetému pobytu v likvidačních pracovních táborech, byli naši letci odsouzeni i ke konfiskaci veškerého majetku, jejich rodiny byly okamžitě vystěhovány do

podřadných a malých bytů. Jejich manželky i s dětmi živořily mnoho let bez jakékoliv státní podpory, protože jim nebylo umožněno pracovat v původních zaměstnání, kde byly před zatčením jejich mužů. Jejich dětem nebylo dáno doporučení ke studiu na středních školách a také těžko hledaly uplatnění podle svých schopností a představ.

Z mladých mužů, kteří v roce 1939 odcházeli z okupované vlasti a pro zacvičení ve Velké Británii nasazovali svůj život v nebezpečí (více než polovina jich válku nepřežila), se po roce 1948 stali tak zvaní nepřátelé dělnické třídy a namísto úcty od vlastního státu, byli z lidské společnosti vyloučeni. Tenkrát totiž komunisté měli představu a heslo: „Kdo nejde s námi, jde proti nám a toho musíme z cesty smést“...

Příště budu vyprávět skutečné příběhy o některých našich letcích, které od nich získal Z. Těšínský a zveřejnil v knize Zapomenutí muži.

Ant. Zdražil

Dny slovenské kultury v Luhačovicích

Již potřetí budou patřit první zářijové dny v Luhačovicích Dnům slovenské kultury, které připomenou tradici setkávání Čechů a Slováků v našich lázních. Záštitu poskytla paní Livia Klausová, velvyslankyně ČR na Slovensku, a Peter Weiss, velvyslanec SR v České republice. Jejich termín je od 1. do 5. 9. a nabídnou slovenský folklor, film, divadlo, hudbu či krátké nahlédnutí do historie.

Prvním programem letošního 3. ročníku bude filmové představení v kině Elektra (2. 9.) režiséra Marka Ťapáka „Tanec medzi črepinami“. Na čtvrteční odpoledne (3. 9.) připraví Muzeum luhačovického Zálesí vernisáž výstavy „Jurkovičovy historické památky a hřbitovy v Haliči“. Večer bude hostovat v Lázeňském divadle slovenské Divadlo Andreje Bagara z Nitry. Ve hře pro ženu a o ženě těsně před padesátkou „Skok z výšky“ se představí přední herečka souboru Eva Pavlíková společně s akordeonistou Milanem Osadským, kytaristou Karlem Kompasem a perkusistou Igorem Holkom.

Milovníci folkloru se mohou těšit (4. 9.) od 16 hodin na Lázeňském náměstí na písně a tance z okolí Skalce a Záhoří, se kterými přijede pozdravit luhačovické folklorní soubor Skalčan. Jeho hudecká muzika doprovodí ještě večerní přátelské posezení v hale Vincentka. Společným tématem bude nejen osobnost dr. Pavla Blaha, prezentovaná na výstavě, kterou na Dny slovenské kultury

zapůjčí Záhorské muzeum ze Skalice, ale také Dušan Jurkovič a jeho Slovenská buda. Tato byla místem prvních setkání Čechů a Slováků v Luhačovicích. Při přátelském posezení a povídání přivítáme Vieru Drahošovou, ředitelku Záhorského muzea, Katarínu Salayovou, vnučku Dušana Jurkoviče, a Blaniku Petrakovou, vedoucí Muzea luhačovického Zálesí.

Dny slovenské kultury vyvrcholí sobotním (5. 9.) koncertem vokální skupiny Fragile, jež letos podruhé získala slovenskou

diváckou cenu OTO (2014 a 2015). Skupina připravuje na rok 2015 koncertní turné po Česku. Jeden z koncertů bude právě 5. 9. v Luhačovicích. Vokální skupinu tvoří populární osobnosti, známé z různých televizních seriálů, divadelních, muzikálových produkcí či TV show pod vedením dirigenta a producenta Braňa Kostky. Repertoár koncertu skupiny Fragile tvoří písně světových i domácích interpretů, jako Queen, Sting, John Lennon, Richard Müller, Karel Gott, Jason Mraz, Lorde,

The Flying Pickets, Pharell Williams, Leonard Cohen, The Real Group a další. Proto svým vystoupením zasáhnou široké divácké publikum a na své si přijdou všichni milovníci kvalitní hudby. Součástí Dnů slovenské kultury bude také týden slovenských specialit, které připraví od 1. do 6. 9. pod názvem Kuchárska kniha starej mamy Spa & Wellness hotel Alexandria****

Milena Hrbáčová, kulturní manažerka Lázní Luhačovice, a. s.

V Luhačovicích 3 měsíce internetu zdarma

Internet až 40 Mb/s, od 259 Kč

www.avonet.cz

**Vyhrajte
iPad mini!**

Stačí si ověřit,
o kolik lepší internet
můžete mít, na
www.avonet.cz

Město Slavičín nabízí do pronájmu nebytový prostor v domě čp. 751 ve Slavičíně za velmi výhodných podmínek

Jedná se o volný nebytový prostor umístěný v II. nadzemním podlaží domu čp. 751 (obchodní dům) ulice Mladotické nábřeží, v katastrálním území Slavičín. Celková plocha nebytového prostoru je 152 m².

Nájemné je stanoveno za velmi výhodných podmínek – **po dobu šesti měsíců od uzavření nájemní smlouvy bude nájemce hradit nájemné ve výši pouze 200 Kč měsíčně**, dále nájemné v místě a čase obvyklé.

Doba pronájmu: na dobu určitou do 31. 12. 2022

Podrobnější informace na webových stránkách společnosti BTH Slavičín – www.bth-slavicin.cz nebo na telefonu 577 341 041.

SPOLEK CALMA
**ROZMARNÉ LOUČENÍ
S LÉTEM**

VZDUCHOPLAVBA
DĚTSKÉ DÍLNY / LOUTKOVÉ DIVADLO
TANEČNÍ A HUDEBNÍ VYSTOUPENÍ

SOBOTA **29.8.** | **Sluneční lázně**
14.00 – 17.00 HOD.

PŘIPRAVUJEME:
**KLOBOUKOVÝ DEN
S CALMOU**

KOLONÁDNÍ KONCERT JAZZUBS
S HISTORICKOU MÓDNÍ PŘEHLEDKOU
TANEČNÍ VYSTOUPENÍ
V RYTMU CHARLESTONU

NEDELE **6.9.** | **Lázeňské náměstí**
15.00 HOD.

Specializovaná sběrna

Autobaterie, barevné kovy, nerez, kabely, elektromotory, trafo,
autokatalyzátory, slinuté karbidy, stříbro, PC desky atd.

VÝKUP BAREVNÝCH KOVŮ

Zlín, ul. Přílucká (naproti Gemini) ☎ 608 052 745 ☎ 577 220 494
Pracovní dny: 8-12 13-17, soboty: 9-12 • WWW.QUINTALDOG.CZ

XIX. ROČNÍK AKADEMIE VÁCLAVA HUDEČKA

Luhačovice 2. - 7. SRPNA 2015

KONCERTY

Tiráž: Periodický tisk územního samosprávného celku. Vydavatel a kontakty na redakci: Městský dům kultury Elektra Luhačovice, příspěvková organizace, Masarykova 950, 763 26 Luhačovice, IČ: 00373281, DIČ: CZ 00373281, tel.: 577 133 980, e-mail: luhainfo@mdkelektra.luhacovice.cz.

cz. Měsíčník. Odpovědná redaktorka a autorka nepodepsaných článků: Hana Slováková. Fotografie: Jan Dostál. Grafické zpracování a tisk: Joker, spol. s r. o. Vydávání povoleno. Číslo registrace: MK ČR 11027. Toto číslo vychází 1. 8. 2015.

Další články, rozhovory, videoreportáže sledujte na
www.luhacovice.cz